

Sygn. akt IV CSK 475/13

POSTANOWIENIE

Dnia 31 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z wniosku J. C.
przy uczestnictwie A. C., D. C., A. M. K., S. T. B., J. M. K. i K. T. B.
o wpis prawa dzierżawy w Kw [...],
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 31 października 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania J. M. K.
od postanowienia Sądu Okręgowego w O.
z dnia 14 listopada 2012 r., sygn. akt I Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Uczestniczka postępowania J. K. złożyła skargę kasacyjną na postanowienie Sądu drugiej instancji z dnia 14 listopada 2012 r. w postanowieniu tym oddalono apelację kilku uczestników postępowania (współwłaścicieli nieruchomości) wniesioną od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 1 czerwca 2012 r. Postanowieniem tym – wydanym w wyniku rozpoznania skargi na postanowienie referendarza sądowego z dnia 4 kwietnia 2012 r. – utrzymano w mocy wpis prawa dzierżawy do księgi wieczystej.

W skardze kasacyjnej wskazywano na naruszenie art. 628⁸ § 1 i § 2 k.p.c. w zw. z art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz.U. 2001, nr 124, poz. 1361 ze zm.). Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżąca wskazywała na potrzebę wykładni art. 626⁸ § 1 i § 2 k.p.c., ponieważ przepisy te budzą poważne wątpliwości i rozbieżności w orzecznictwie; chodzi o to, czy kognicja Sądu wieczystoksięgowego ogranicza się wyłącznie do badania treści i formy wniosku oraz dołączonych do niego dokumentów, czy Sąd może uwzględnić także inne dokumenty, niedołączone do wniosku, zawarte w zbiorze dokumentów tej księgi.

Skarżący wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść zaskarżonego postanowienia treść skargi kasacyjnej i zawartą w niej prawną motywację wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie nie występuje – wbrew stanowisku skarżącej – potrzeba dokonania wykładni art. 628² § 1 i § 2 k.p.c. Nie występuje zatem przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania określona w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Skoro w aktach księgi wieczystej, znajdował się dokument obejmujący oświadczenie woli właściciela gruntu (akt notarialny z dnia 10 listopada 2011 r.) i w dokumencie tym stwierdzono, że nieruchomości sprzedawane uczestnikom są przedmiotem umowy dzierżawy z dnia 25 stycznia 1995 r., to mógł on stanowić właściwą podstawę wpisu prawa osobistego do księgi wieczystej (prawa dzierżawy, art. 32 ust. 2 ustawy o księgach wieczystych

i hipotece). Ujawnienie tego prawa nie wymagało zatem zgody obecnych współwłaścicieli gruntu (uczestników postępowania).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

aw

db